

Zaak C-109/90

NV Giant tegen Gemeente Overijse

(verzoek van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van
Brabant om een prejudiciële beslissing)

„Uitlegging van artikel 33 van de Zesde BTW-richtlijn”

Rapport ter terechtzitting	1386
Conclusie van advocaat-generaal F. G. Jacobs van 7 februari 1991	1390
Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 maart 1991	1394

Samenvatting van het arrest

Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Heffing van andere nationale belastingen die niet karakter van omzetbelasting bezitten — Toelaatbaarheid — Begrip „omzetbelasting” — Draagwijdte — Speciale belasting op vertoningen en vermakelijkheden — Daarvan uitgesloten (Richtlijn 77/388 van de Raad, art. 33)

Uit artikel 33 van de Zesde richtlijn (77/388) betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting, blijkt dat de Lid-Staten indirecte belastingen mogen invoeren, mits deze niet het karakter van een omzetbelasting hebben. Om uit te maken of een belasting het karakter van een omzetbelasting heeft, moet inzonderheid worden nagegaan, of die belas-

ting de werking van het gemeenschappelijk BTW-stelsel in gevaar brengt door het goederen- en dienstenverkeer te belasten en de handelstransacties op een zelfde wijze te treffen als de BTW.

Een speciale belasting op vertoningen en vermakelijkheden, ingevoerd bij gemeente-

lijk belastingreglement, krachtens hetwelk iedereen die gewoonlijk of bij gelegenheid op het grondgebied van de gemeente openbare vertoningen of vermakelijkheden organiseert en daarvoor een entreegeld doet betalen, een speciale belasting verschuldigd is op het brutobedrag van al de ontvangsten, heeft niet de kenmerken van een omzetbelasting in de zin van bedoelde bepaling, zoodra vaststaat dat deze belasting:

— geen algemene belasting is, daar zij slechts op een beperkte categorie van goederen en diensten wordt toegepast;

— niet in elke fase van het productie- en distributieproces wordt geheven, daar zij jaarlijks het totale bedrag van de ontvangsten van de aan de belasting onderworpen ondernemingen treft;

— niet over de bij elke transactie toegevoegde waarde, maar over het brutobedrag van alle ontvangsten wordt geheven, zodat niet nauwkeurig kan worden bepaald, welk gedeelte van de over elke verkoop of dienst geheven belasting kan worden geacht op de eindverbruiker te zijn afgewenteld.

RAPPORT TER TERECHTZITTING in zaak C-109/90 *

I — De feiten en de toepasselijke wetgeving

1. Artikel 33 van de Zesde richtlijn (77/388) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1) (hierna: „Zesde richtlijn”) bepaalt:

„Onverminderd andere communautaire bepalingen vormen de bepalingen van deze richtlijn geen beletsel voor de handhaving of invoering door een Lid-Staat van belastingen op verzekeringsovereenkomsten en op spelen en weddenschappen, alsmede van accijnzen, registratierechten en, meer in het algemeen, van alle belastingen, rechten en heffingen die niet het karakter van omzetbelasting bezitten.”

2. Op 2 maart 1983 stelde de gemeente Overijse een belastingreglement vast, krachtens hetwelk iedereen die gewoonlijk of bij gelegenheid op het grondgebied van de gemeente openbare vertoningen of vermakelijkheden organiseert en de bezoekers of deelnemers daarvoor een entreegeld doet betalen, een speciale belasting verschuldigd

* Procestaal: Nederlands.